

**Ο ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ
ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

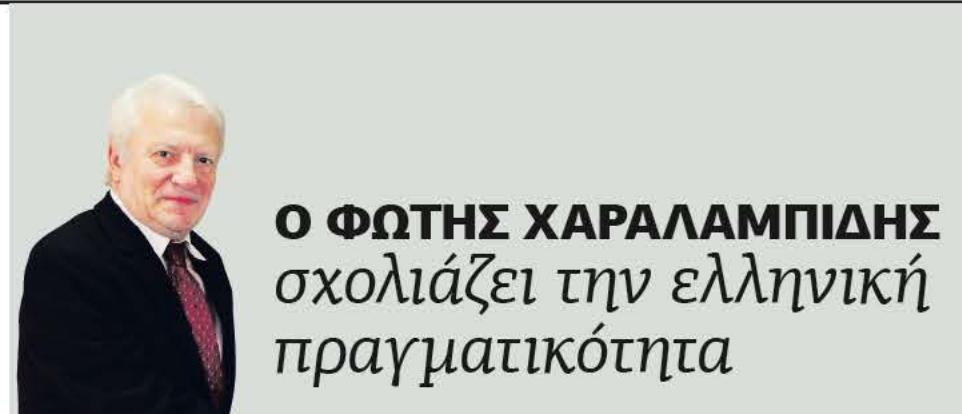
Πολλοί στην Ελλάδα βλέπουν στο μεγάλο νικητή των πρόσφατων εκλογών Αλέξη Τσίπρα, την αναβίωση του Ανδρέα Παπανδρέου. Ίδια ρητορική, ταυτόσημη στρατηγική απόρριψης όλων όσων έχουν ενοχλήσει τον ελληνικό λαό, όπως π.χ. το Μνημόνιο και τη Τρόικα, υποσχέσεις για αποκατάσταση των εισοδηματικών απωλειών. Και επειδή ο ελληνικός λαός δεν θέλει την αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως επιδιώκει το ΚΚΕ), ο ΣΥΡΙΖΑ (Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς) θέλει αριστερή κυβέρνηση με παραμονή στην Ευρώ, αλλά με απόρριψη του Μνημονίου. Και ο Ανδρέας, σε άλλες συνθήκες τότε, συγκρότησε το Κίνημα της Αλλαγής, που σφράγισε τη μεταπολίτευση, με βασικά συνθήματα έξω από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ και την κρατικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων. Του πήρε δυο-τρία χρόνια μέχρι να διαγράψει στρατιές σκληροπυρηνικών εντός του ΠΑΣΟΚ και να μετατρέψει πλήρως τις θέσεις σε σχέση με ΕΟΚ και ΝΑΤΟ. Κρατικοποίησε μόνο κάποιες χρεοκοπημένες επιχειρήσεις, των οποίων οι ιδιοκτήτες, με ανακούφιση παρέδωσαν τα κλειδιά. Οι περισσότερες, αφού χρηματοδοτήθηκαν από τον κρατικό προϋπολογισμό για μια δεκαετία περίπου, στο τέλος έβαλαν λουκέτο. Ικανοποίησε τον κόσμο με την πολιτική της «αλλαγής» και των «μην προνομιούχων» και η Ελλάδα πήρε το δρόμο της.

Στην ίδια γραμμή πιλεύστηκε ο Αλέξης Τσίπρας, θέλει την Ελλάδα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καταγγέλει το Μνημόνιο, όπως ο Ανδρέας Παπανδρέου την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, μιλά για κρατικοποίηση των ελληνικών τραπεζών, που είναι, ούτως ή άλλως, άδεια κουφάρια, χωρίς επανακεφαλαιοποίηση. Θέλει κι αυτός κοινωνική δικαιοσύνη, για να συμπληρωθεί το παζλ. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει το ένα τρίτο του 40% που συγκέντρωσε το ΠΑΣΟΚ το 1981 και την Ελλάδα να βρίσκεται ήδη σε χρεοκοπία και διεθνή επιτροπεία. Φαίνεται πως η ιστορία επαναλαμβάνεται. Κλείνει την μεταπολίτευση με ανάλογο τρόπο που την ξεκίνησε. Με την ανάδειξη ισχυρού πολιτικού ρεύματος και την μετατόπιση του εκκρεμούς αριστερά, όπως και τότε με την αλλαγή. Μένει να δούμε αν η ιστορία θα βάλει καρπούν ή θα βρει άλλα μονοπάτια...

ΜΑΥΡΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Υπάρχουν διαφορετικές αναγνώσεις του εκλογικού αποτελέσματος της 6/5. Ας πάρω τη δημοφιλέστερη: Ο δοκιμαζόμενος από την κρίση ελληνικός λαός, απδιασμένος από την πολιτική ελίτ και τσακισμένος από τη λιτότητα, γκρέμισε το δικομματισμό και φώναξε, για να ακουστεί μέχρι το Βερολίνο, «ΟΧΙ στο Μνημόνιο».

Σύμφωνα με αυτή την προσέγγιση, οι Έλληνες πολίτες εξόρισαν τους ενόχους για την εθνική καταστροφή και ξέσπασαν το θυμό τους, επιλέγοντας κυρίως αντιμνημονιακά κόμματα, ακόμη και

**Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
σχολιάζει την ελληνική
πραγματικότητα**

αν συνδέονται ευθέως με τον υπόκοσμο, ακόμη και αν έχουν φιλοναζιστικές απόψεις.

Υπάρχει και μία αντιδημοφιλής ανάλυση: Ότι η περίφημη ανασύνθεση του ελληνικού πολιτικού σκηνικού έγινε με παρακμιακούς, οπισθοδρομικούς όρους. Ότι το μήνυμα δεν ήταν μια κραυγή αλλαγής και ανατροπής, αλλά συντήρησης της αρώστειας. Οι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας επέλεξαν μαζικά «Ανεξάρτητους Έλληνες» και οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ στράφηκαν προς διάφορες κατευθύνσεις, αλλά πρωτίστως προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Εκπαιδευμένοι από το δικομματισμό στην πελατειακή λογική και στη σχέση συναλλαγής με τα κόμματα, κατέφυγαν εκεί που βρίκαν την υπόσχεση ότι ο κόσμος τους, όπως τον ήξεραν, δεν θα κατεδαφιστεί. Το χρέος είναι επαχθές και θα διαγραφεί, η δανειακή σύμβαση θα καταγελθεί και όλα θα γίνουν όπως πριν, σαν να μην υπάρχει κρίση. Ο λαϊκισμός γοήτευσε το αγανακτισμένο πλήθος, που πίστεψε ότι η χρηματοδότηση της Ελλάδος είναι αυτονόητη, κάτι σαν τη βροχή που πέφτει στο χώμα, ότι αρκεί η πολιτική τεστοστερόνη για να φέρει ένας πήγεται στο κρατικό ταμείο τα λεφτά χωρίς Μνημόνιο.

Στη «γιορτή της δημοκρατίας» κατά τον προσφί-

λή ορισμό της εκλογικής διαδικασίας, η «Χρυσή Αυγή» πέτυχε για πρώτη φορά στην ιστορία της είσοδο στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, με ποσοστό μεγαλύτερο της Δημοκρατικής Αριστεράς. Ο Πάνος Καμμένος, με διψήφιο ποσοστό, στην πρώτη του δίλωση, ζήτησε την τιμωρία των «δοσίλογων». Και ο Αλέξης Τσίπρας δεσμεύτηκε στην προσπάθεια για μία κυβέρνηση της Αριστεράς με κεντρική επιδώξην την καταγγελία της δανειακής σύμβασης, έχοντας (;) προφανώς άλλο μαγικό τρόπο για να πληρωθούν μιούθοι, συντάξεις και να λειτουργήσουν σχολεία, νοσοκομεία κλπ...

ΔΙΕΓΡΑΦΕ ΤΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑ

Ο Αντώνης Σαμαράς έκασε τις εκλογές. Για το ΠΑΣΟΚ δεν υπήρχε καμία αμφιβολία ούτε και στους ίδιους νομίζω. Ήταν ένα αποτέλεσμα γνωστό από το 2010. Κάθε κυβέρνηση που αναλαμβάνει βίαια προσαρμογή στα πλαίσια Μνημονίων και με την επιβλεψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), μαθηματικά θα πληρώσει το κόστος. Ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας έμοιαζε ο νικητής του τζόκερ. Η παράταξή του, που εκτροχίασε την ελληνική οικονομία, εγκατέλειψε ούτε στα μέσα της θητείας της και παρέδωσε την καυτή πα-

τάτα στους αντιπάλους. Ο Αντώνης Σαμαράς, αντί να κάνει αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ, έκανε αντιπολίτευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομιμοποιώντας έτσι το αντιμνημονιακό μέτωπο.

Διέγραψε το μισό του κόμμα γιατί υπερψήφισε το Μνημόνιο και όταν, υπό το βάρος της σκληρής πραγματικότητας, ανέλαβε το μερίδιο της ευθύνης που του αναλογούσε, διέγραψε το υπόλοιπο μισό, γιατί καταψήφισε. Και επειδή αυτό δεν έφτανε, ολοκλήρωσε τη μεγαλοφύρων στρατηγική, εκβιάζοντας εκλογές. Εκλογές στην πιο βαθειά στιγμή της κρίσης, με μια κοινωνία κουρασμένη, αγανακτισμένη, συγχυσμένη. Τα αποτελέσματα φάνηκαν στις πρόσφατες εκλογές της 6ης Μαΐου.

Τώρα, στη θέση του Αντώνη Σαμαρά τον προηγόμενο Νοέμβριο, βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Πήγε στις εκλογές λίγο πιο καλά από όσο θα ήθελε. Τώρα, ξαφνικά, από τις πλατείες βρέθηκε στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Και τώρα είναι αυτοί που παραλαμβάνουν το πρόβλημα. Πώς μετά από αυτή την επιμηγορία του εκλογικού σώματος, από αυτές τις εκλογές που όλοι ζητούσαν, μπορείς να αρνηθείς τη συμμετοχή σου σε μια κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας; Αν όχι τώρα που κινδυνεύει η Ελλάδα, πότε θα αποδείξεις τη χρηματόπιτά σου;

Οι αδιέξοδες εκλογές της 6ης Μαΐου είναν τουλάχιστον ένα παιδαγωγικό απότελεσμα. Τελεώσαμε με τον ριζοσπαστισμό των βολεμένων. Τέρμα η αγανάκτηση για τους «κλέφτες πολιτικού», για το «μπουρδέλο τη Βουλή», για την «κυβέρνηση των δοσίλογων», που δεν έχει νομιμοποιηθεί από το λαό». Τώρα ψηφίσαμε, εκλέξαμε, αυτοί είναι οι δικοί μας. Τι θα κάνουν;

ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΣ

Όχι μόνο επιμένει, αλλά δείνει και αμετανόποτος ο εξότιμος κύριος Βόλφρικανγκ Σόιμπλε, όπως και όλη αυτή η υπέροχη παρέα των Γερμανών! Νομίζουν –αλιμονο...– ότι με παρεμβάσεις όπως αυτές στις οποίες έχουν αναλωθεί το τελευταίο διάσπομα, θα καταφέρουν να «συνετίσουν» το ελληνικό εκλογικό σώμα. Παρασκευή πριν από τις εκλογές, αν έχετε θεό, ο υποτίθεται σοβαρός Σόιμπλε, μας προειδοποίησε ότι αν δεν ψηφίσουμε συνετά για συνέχιση της ίδιας πολιτικής, θα υπάρξουν επιπώσεις στην προσπάθεια για την αποφυγή της χρεοκοπίας της Ελλάδος. Τον άκουσαν τον Σόιμπλε οι Έλληνες ψηφοφόροι και την Κυριακή 6/5 πήγαν μαζικά στις κάλπες να ψηφίσουν ότι τους κατέβαινε, αλλά όχι τους κυβερνητικούς εταίρους στην κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου. Τώρα έχουν αρχίσει το ίδιο βιολί..

χειρισμών και φυσικά να αποφασιστεί ποιος θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα σε μια τόσο σημαντική Σύνοδο. Η κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα, ασφαλώς δεν ευνοεί την ευόδωση των προσπαθειών της Αθήνας να εξασφαλίσει λύση του Σκοπιανού, σύμφωνα με τις επιδιώξεις της. Για το λόγο αυτό, ειδικά στην παρούσα συγκρίσια, το εθνικό συμφέρον επτάσσει ομοψυχία και εθνική συνεννόηση.

Η προσεχής Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ θα διεξαχθεί την Κυριακή 20-21/5, στο Σικάγο. Το ευαίσθητο θέμα της διεύρυνσης της συμμαχίας δεν περιλαμβάνεται κατ' αρχάς στα θέματα της διεύρυνσης της συμμαχίας, την οποία απέκλεισε την Ελλάδα από την προηγούμενη σύνοδο. Το θέμα της διεύρυνσης της συμμαχίας διαπραγματεύεται στην προηγούμενη σύνοδο, στην οποία απέκλεισε την Ελλάδα από την προη